uobis: quia unus ur̄m me tradi
turus est. Et cōtristati ualde: cepe
runt singuli dicē. Nūquid ego sū
dn̄e. At ipse rn̄dens ait. Qui intingit
manū mecū in parapside: hic me
tradet. Filius quidem hōis uadit:
sicut scriptū est de eo. Ve autē hōi
illi: per quē filius hominis tradet.
Bonū erat illi: si natus nō fuisset
homo ille. Rn̄dens autē iudas qui
tradidit eū: dixit. Nūquid ego sū
rabbi? Ait illi. Tu dixisti. Cenātibꝫ
autē illis: accepit ihūs panē: et
bn̄dixit ac fregit: deditq; discipulis
suis: et ait. Accipite: et comedite.
Hoc est corpus meū. Et accipiens
calicem grās egit: et dedit illis dicēs.
Bibite ex hoc oms. Hic est enī san
guis meus noui testamēti: qui pro
multis effūdetur in remissionem
peccatoꝝ. Dico autē uobis: nō bibā
amodo de hoc genimine uitis: usq;
in diem illū: cū illud uobiscū bi
bam nouū in regno pr̄is mei. Et
ymno dicto: exierūt in montem
oliueti. Tūc dicit illis ihūs. Oms
uos scandalū paciemini in me: in
ista nocte. Scriptū est enī. Percutiā
pastorem: et dispergētur oues gregis.
Postq̄ autē surrexero: precedā uos
in galileam. Rn̄dens autē petrus:
ait illi. Et si oms scandalizati fue
rint in te: ego nūq̄ scandalizabor.
Ait illi ihūs. Amen dico tibi: quia
in hac nocte anteq̄ gallus cantet:
ter me negabis. Ait illi petrus. Et
si oportuit me mori tecū: nō te ne
gabo. Similiter et oms discipli dixerūt.
Tūc uenit ihūs cū illis in uillam
que dicitur gethsemani: et dixit
discipulis suis. Sedete hic: donec ua
dam illuc et orem. Et assumpto petro
et duobꝫ filiis zebedei: cepit cōtristari
et mestus esse. Tūc ait illis. Tristis
est aīa mea usq; ad mortē. Sustine
te hic: et uigilate mecū. Et pgres
sus pusillū: procidit in faciē suā
orans: et dicens. Mi pater: si pos
sibile est transeat a me calix iste. Ve
rumptn̄ nō sicut ego uolo: sꝫ sicut
tu. Et uenit ad discipulos: et inuenit
eos dormientes. Et dicit petro sic.
Non potuistis una hora uigilare
mecū? Vigilate et orate: ut nō in
tretis in temptationē. Spūs quidē
promptus est: caro autē infirma. I
terum secūdo abiit: et orauit dicens.
Pater mi. si nō potest transire hic ca
lix nisi bibam illū: fiat uolūtas
tua. Et uenit iterū: et inuenit eos
dormientes. Erant enī oculi eorum
grauati. Et relictis illis iterꝫ abiit:
et orauit tercio eundē sermonē di
cens. Tūc uenit ad discipulos suos:
et dicit illis. Dormite iam: et requi
escite. Ecce appropinquabit hora:
et filius hominis tradetur in manus
peccatoꝝ. Surgite: eamus. Ecce appropin
quabit: qui me tradet. Adhuc eo
loquēte: ecce iudas unus de duo
decim uenit. et cū eo multa turba
cū gladiis et fustibꝫ: missi a princi
pibus sacerdotū et senioribꝫ populi.
Qui autē tradidit eum: dedit eis
signū dicens. Quēcūq; osculatus
fuero ipse est: tenete eū. Et confestim
accedens ad ihm: dixit. Aue rabbi.
Et osculatus est eū. Dixitq; ei ihūs
Amice: ad quod uenisti? Tūc accesserūt
et manus iniecerūt in ihm: et tenu
erūt eum. Et ecce unus ex hiis qui
erāt cum ihū. extendēs manū ex
emit gladiū suū: et percuciens ser
uum principis sacerdotū: amputa

uit auriculam eius. Tunc ait illi Ihesus: Converte gladium tuum in locum suum. Omnes enim qui acceperint gladium: gladio peribunt. An putas quia non possum rogare patrem meum: et exhibebit mihi modo plus quam duodecim legiones angelorum? Quomodo ergo implebuntur scripture: Quia sic oportet fieri. In illa hora dixit Ihesus turbis. Tamquam ad latronem existis cum gladiis et fustibus comprehendere me. Cotidie apud vos sedebam in templo docens: et non me tenuistis. Hoc autem totum factum est: ut adimplerentur scripture prophetarum. Tunc discipuli omnes relicto eo fugerunt. At illi tenentes Ihesum duxerunt illum ad Caypham principem sacerdotum: ubi scribe et pharisei et seniores convenerant. Petrus autem sequebatur eum a longe usque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro: sedebat cum ministris: ut videret finem. Principes autem sacerdotum et seniores et omne concilium: querebant falsum testimonium contra Ihesum: ut eum morti traderent. Et non invenerunt: cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo falsi testes: et dixerunt. Hic dixit. Possum destruere templum dei: et post triduum reedificare illud. Et surgens princeps sacerdotum: ait illi. Nichil respondes ad ea que isti adversum te testificantur? Ihesus autem tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi. Adiuro te per deum vivum: ut dicas nobis si tu es Christus filius dei. Dixit illi Ihesus. Tu dixisti. Verumptamen dico vobis: amodo videbitis filium hominis sedentem a dextris virtutis dei: et venientem in nubibus celi. Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua: dicens. Blasphemavit. Quid adhuc egemus testibus? Ecce nunc audistis blasphemiam. Quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt. Reus est mortis. Tunc expuerunt in faciem eius: et colaphis eum ceciderunt. Alii autem palmas in faciem ei dederunt: dicentes. Prophetiza nobis Christe: quis est qui te percussit? Petrus vero sedebat foris in atrio. Et accessit ad eum una ancilla: dicens. Et tu cum Ihesu Galileo eras. At ille negavit coram omnibus: dicens. Nescio quid dicis. Exeunte autem illo ianuam: vidit eum alia ancilla: et ait hiis qui erant ibi. Et hic erat cum Ihesu Nazareno. Et iterum negavit cum iuramento: quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt qui stabant: et dixerunt Petro. Vere et tu ex illis es. Nam et loquela tua manifestum te facit. Tunc cepit detestari et iurare: quia non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi Ihesu quod dixerat: priusquam gallus cantet: ter me negabis. Et egressus foras: flevit amare. XXVII

Mane autem facto: consilium inierunt omnes principes sacerdotum et seniores populi adversum Ihesum: ut eum morti traderent. Et vinctum adduxerunt eum: et tradiderunt Pontio Pylato presidi. Tunc videns Iudas qui eum tradidit quod dampnatus esset: penitentia ductus retulit triginta argenteos principibus sacerdotum et senioribus: dicens. Peccavi: tradens sanguinem iustum. At illi dixerunt. Quid ad nos? Tu videris. Et proiectis argenteis in templo recessit: et abiens

Mt 27,5

Mc 8,2

super turbam: quia ecce iam triduo sustinent me: nec habent quod manducent. Et si dimisero eos ieiunos in domum suam: deficient in via. Quidam enim ex eis de longe venerunt. Et responderunt ei discipuli sui. Unde istos poterit quis hic saturare panibus in solitudine? Et interrogavit eos. Quot panes habetis? Qui dixerunt. Septem. Et precepit turbe discumbere super terram. Et accipiens septem panes: gratias agens fregit: et dabat discipulis suis ut apponerent. Et apposuerunt turbe. Et habebant pisciculos paucos: et ipsos benedixit: et iussit apponi. Et manducaverunt et saturati sunt. Et sustulerunt quod superaverat de fragmentis septem sportas. Erant autem qui manducaverant quasi quatuor milia: et dimisit eos. Et statim ascendens navem cum discipulis suis: venit in partes Dalmanutha. Et exierunt pharisei: et ceperunt conquirere cum eo signum de celo temptantes eum. Et ingemiscens spiritu ait. Quid generatio ista signum querit? Amen dico vobis: si dabitur generationi isti signum. Et dimittens eos ascendens iterum navim: abiit trans fretum. Et obliti sunt panes sumere: et nisi unum panem non habebant secum in navi. Et precipiebat eis dicens. Videte et cavete a fermento phariseorum: et fermento Herodis. Et cogitabant ad alterutrum dicentes: quia panes non habemus. Quo cognito: ait illis Ihesus. Quid cogitatis quia panes non habetis? Nondum cognoscitis nec intelligitis? Adhuc cecatum habetis cor vestrum? Oculos habentes non videtis: et aures habentes non auditis? Non recordamini quando quinque panes fregi in quinque milia: et quot cophinos fragmentorum plenos sustulistis? Dicunt ei. Duodecim. Quando et septem panes in quatuor milia: quot sportas fragmentorum tulistis? Et dicunt ei. Septem. Et dicebat eis. Quomodo nondum intelligitis? Et veniunt Bethsaidam. Et adducunt ei cecum: et rogabant eum ut illum tangeret. Et apprehensa manu ceci: eduxit eum extra vicum. Et expuens in oculos eius impositis manibus suis: interrogavit eum si aliquid videret. Et aspiciens ait. Video homines velut arbores ambulantes. Deinde iterum imposuit manus super oculos eius: et cepit videre: et restitutus est ita ut clare videret omnia. Et misit illum in domum suam: dicens. Vade in domum tuam. Et si in vicum introieris: nemini dixeris. Et ingressus est Ihesus et discipuli eius in castella Cesaree Philippi: et in via interrogabat discipulos suos: dicens eis. Quem dicunt homines esse filium hominis? Qui responderunt illi: dicentes Iohannem Baptistam. Alii Helyam: alii vero quasi unum de prophetis. Tunc dicit illis. Vos vero quem me esse dicitis? Respondens Petrus: ait ei. Tu es Christus. Et comminatus est eis: ne cui dicerent de illo. Et cepit docere illos: quoniam oportet filium hominis multa pati: et reprobari a senioribus et a summis sacerdotibus et scribis: et occidi: et post tres dies resurgere. Et palam verbum loquebatur. Et apprehendens eum Petrus: cepit increpare eum: dicens. Domine propicius esto tibi. Nam hoc non erit. Qui conversus et videns discipulos suos: comminatus est Petro: dicens. Vade retro me Sathana: quoniam non sapis ea que dei sunt: sed que sunt hominum. Et convocata turba cum discipulis suis: dixit eis. Si quis

uolt me sequi: deneget semetipm
et tollat crucem suam: et sequat
me. Qui enī uoluit aīam suā
saluā facere: pdat eam. Qui autē pdiderit
aīam suā pter me et euangeliū:
saluā faciet eam. Quid enī pdit
homī si lucretur totū mūdū: et
detrimentū aīe sue faciat. Aut quā
dabit homo comutacōem p aīa
sua. Qui enī me cōfessus fuit et
uerba mea in generacōe ista adul
tera et peccatrice: et filius hominis
cōfitebitur eum: cū uenit in glīa
pātris sui cū angelis suis. IX

Et dicebat illis. Amen dico uo
bis: quia sunt quidā de hic sta
tibus qui nō gustabūt mortē: donec
uideāt regnū dei ueniēs in uirtute
Et post dies sex assūpsit ihūs petrū
et iacobū et iohēm: et ducit illos
in montem excelsum seorsū solos:
et trāsfiguratus est coram ipsis. Et
uestimeta eius fca sunt splendentia
et candida nimis uelut nix: qualia
fullo nō pt sup terrā candida facere
Et apparuit illis helyas cū moy
se: et erant loquētes cū ihū. Et res
pondens petrus ait ihū. Rabbi. bo
num est hic nos esse: faciamus hic
tria tabnacula. Tibi unū: moysi
unū: et helye unū. Non enī sciebat
qd diceret. Erant enī timore exterriti
Et fca est nubes obumbrans eos.
Et uenit uox de nube dicēs. Hic est
filius meus carissimus: illū au
dite. Et statim circūspicientes ne
minem amplius uiderūt: nisi ihe
sum tantū secum. Et descendētibz
illis de monte: pcepit illis ne cui
que uidissent narrarent: nisi cū
filius hominis a mortuis resurrexerit.
Et uerbū cōtinuerūt apud se: con

quirentes quid esset cū a mortuis
resurrexerit. Et introgabāt eum dicē
tes. Quid ergo dicūt phisei et scribe:
quia helyam oporteat uenire pri
mum. Qui rīdens ait illis. Helyas
cū uenerit: primo restituet omīa. Et q̄
modo scriptū est in filiū hominis: ut
multa patiatur et cōtempnatur
Sed dico uobis: quia et helyas uenit
et fecerūt illi quecūqz uoluerūt: sic
scriptū est de eo. Et ueniēs ad disci
pulos suos uidit turbam magnā
circa eos: et scribas cōquirentes cū
illis. Et confestim omīs pplus uidēs
ihm stupefactus est: et expauerunt
et accurrentes salutabāt eū. Et in
terrogauit eos. Quid inter uos con
quiritis. Et rīdens unus de turba:
dixit. Magister: attuli filiū meū
ad te: hn̄tem spm mutū. Qui ubi
cumqz eum apphenderit: allidit illū
et spumat et stridet dentibz: et arescit.
Et dixi discipulis tuis ut eicerēt
illū: et nō potuerūt. Qui rīdens eis
dixit. O generatio incredula:

me. Et attulerūt eū. Et cū uidisset
illū: statim spūs conturbauit illū
Et elisus in terra uolutabatur spu
mans. Et introgauit prēm eius.
Quantū tpis est ex quo ei hoc acci
dit. At ille ait. Ab infantia. Et freq̄
ter eū et in ignē et in aquā misit:
ut eū pderet. Sed siquid potes adiu
ua nos: misertus nrī. Ihūs autem
ait illi. Si potes credere: oīa possibi
lia sunt credenti. Et cōtinuo exclamās
pater pueri cū lacrimis aiebat. Cre
do dn̄e. Adiuua incredulitatē meā
Et cū uideret ihūs concurrentem tur
bam: cominatus est spūi inmundo:
dicēs illi. Surge et mute spūs: ego

q̄ou' apud uos ero q̄diu patiar uos? afferte illū ad me

N. 924